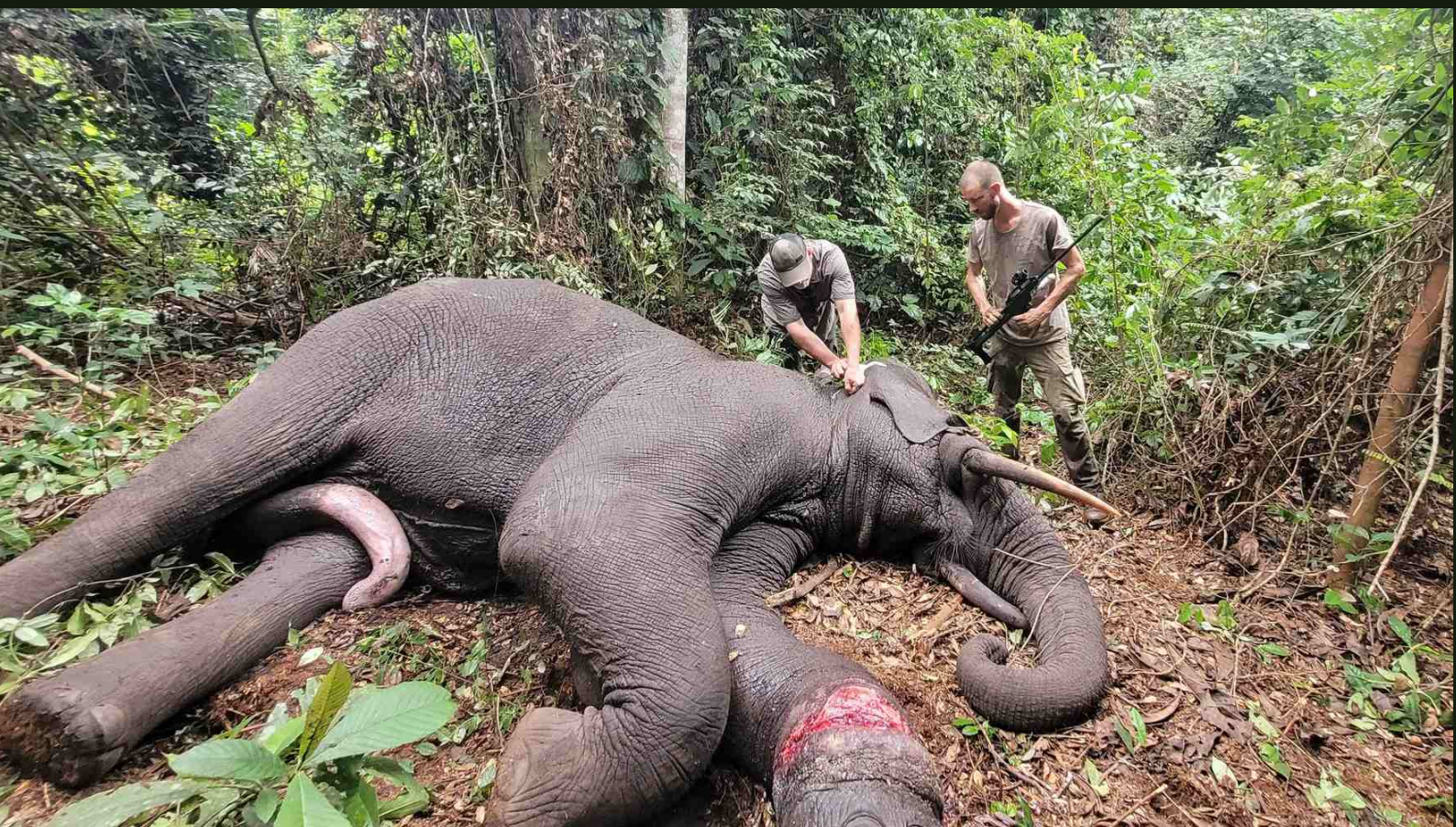

Report 2025

Rok nových výzev

Save—
Elephants
.org

Obsah

Úvodní slovo	3
Finanční report	5
Milníky naší práce v roce 2025:	
	Kongo 8
	Čad 13
	Česká republika 14
Plány na rok 2026	15
Poděkování	16
Kontakty	18

Vážení přátelé slonů a přírody,

v roce 2025 se v Kongu, v Čadu i doma v České republice děly velké věci. Dovolte mi, abych vám je zde stručně nastínil a zároveň poděkoval, že nám nadále prokazujete svou velkou podporu.

Hlavní úsilí směřujeme stále do širší periferie rezervace Tsoulou v Kongu, o jejíž dlouhodobou ochranu usilujeme. Letos jsme o této klíčové záležitosti jednali konečně i přímo s paní ministryní lesnické ekonomie, která má v Kongu v gesci též chráněná území. Přiblížili jsme se tak kýžené správě tohoto přírodního klenotu, ač hlavní dokumenty o spolupráci dosud podepsány nebyly. Navzdory tomu jsme v oblasti velmi aktivní a pravidelně monitorujeme velké savce, organizujeme s vesničany redukci invazních rostlin v křehkých sladkovodních ekosystémech a rolníkům pomáháme s částečnou ochranou jejich políček před škodícími pralesními slony. Na sklonku roku jsme zahájili v další komunitě stavbu elektrické bariéry proti slonům, teprve třetí v celé zemi. Přímo v Modré řece v Tsoulou jsme tento rok vůbec poprvé přímo vyzorovali počet a složení tamního posledního přežívajícího stáda hrochů. Po letech nejistoty a informacích jen o dvou hroších neznámého pohlaví jsme nyní potvrdili, že zde žijí celkem tři a to rozmnožující se pár a jejich mladá samička. To je dobrý základ pro budoucí růst.

Unikátním počinem byla v Kongu naše operace divokého, lidmi zraněného slona pralesního. V dubnu jsme byli národním parkem Conkouati-Douli a organizací Noé přizváni, ať zachráníme dospělého sloního samce, jehož noha byla přiškrcena pytláckou smyčkou z ocelového lana. Neváhali jsme a rychle zorganizovali terénní tým v čele s wildlife veterinářem Lukášem Pavlačkem, našim hlavním dobrovolníkem v Africe Filipem Schätzem a ve spolupráci se strážci parku jsme po několika dnech v džungli slona našli, uspali, odstranili zaříznuté lano a zraněnou nohu ošetřili. Podle dostupných informací se jedná o první akci svého druhu v případě slonů pralesních v divočině.

Severněji, v jižním Čadu, ve spolupráci s místními aktivisty nadále moderujeme koexistenci mezi rolníky, slony savanovými a hrochy. V chudém sahelském státě je stavba bariér proti velkým divokým býložravcům naší hlavní činností. Projekt byl díky podpoře od České rozvojové agentury rozšířen též o zahrnutí kočovných pastevců do našich iniciativ, v rámci zmírnění konfliktů mezi jednotlivými etniky v tomto třaskavém a nestabilním regionu. Díky všeobecnému zlepšení životní úrovně všech skupin obyvatelstva budujeme lepší a bezpečnější podhoubí pro jakoukoliv další ochranu.

V českém zázemí dospěl do finále velký osvětový a fundraisingový projekt Lukáše Hodise, film s názvem „Kongo: Cena slona.“ Vznik filmu s Benem Cristovaem coby průvodcem diváka podpořil největší měrou Nadační fond VAKOVAKO, v tuto chvíli nejvýznamnější partner naší činnosti. Na podzim proběhly veřejné premiéry a film je zdarma k vidění online i na různých streamovacích platformách. V rámci osvěty byla od podzimu spuštěna též naše dlouhodobá expozice o slonech v pasáži EGAP v Praze na Vodičkově ulici.

Do konžské přírody za našimi projekty se přijely během roku podívat 2 organizované skupiny českých ekoturistů, jejichž program jsme pomáhali zajistit. Já jsem v terénu na jednotlivých projektech pracoval celkem 160 dnů.

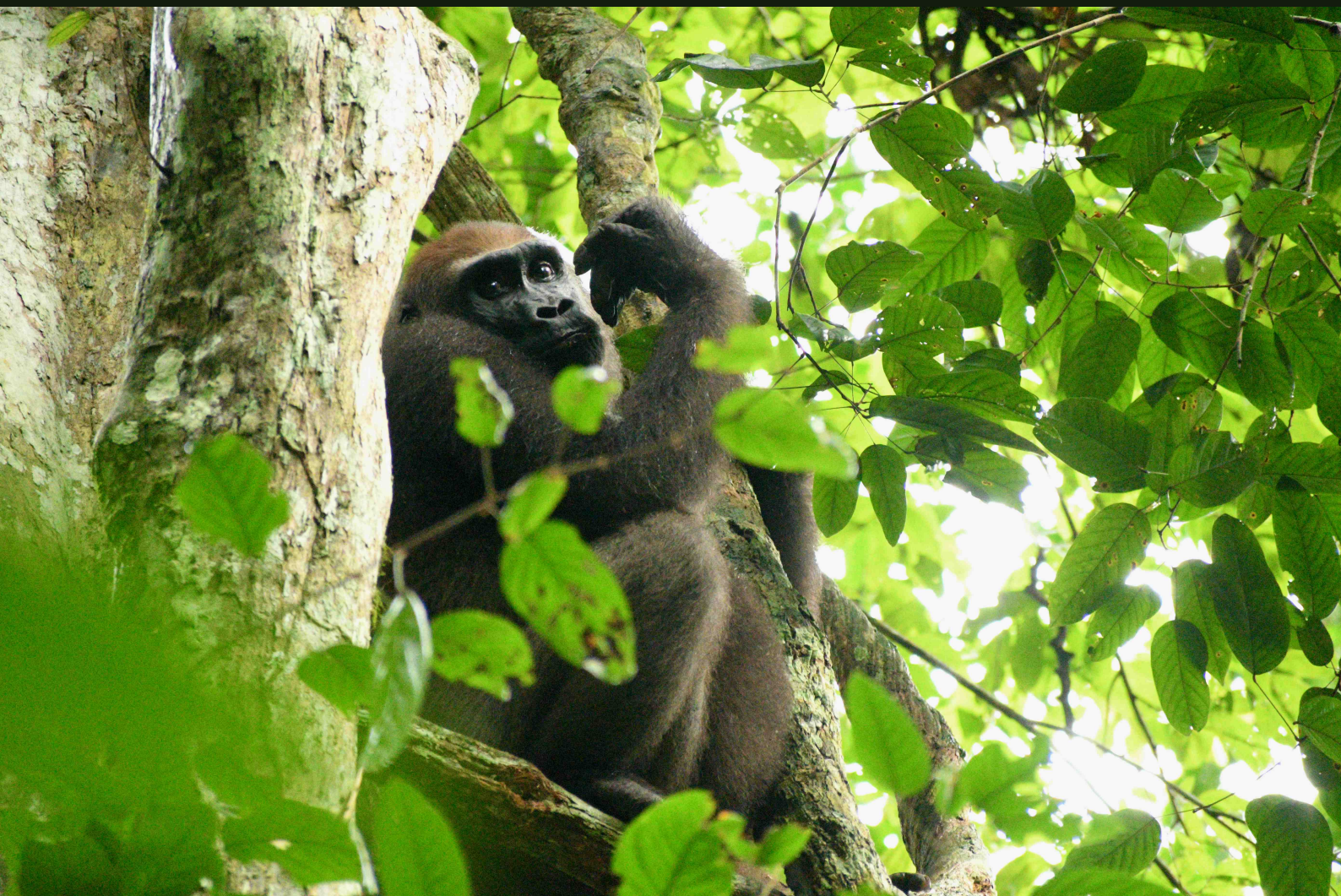
Zasáhly nás ovšem i ztráty. Na širší periferii rezervace Tsoulou v Kongu postihla naši partnerskou ekofarmu lidmi způsobená tragédie, při níž bylo karbofuranem smrtelně otráveno všech pět tamních velbloudů. Další z potvrzených obětí otravy byl také belgický ovčák Charm ve výslužbě, bývalý detekční pes, jehož nasazení při vyhledávání pašovaného wildlife kontrabandu jsme v minulých letech podporovali. Viníka těchto otrav se bohužel nepodařilo vypátrat.

Hlouběji v této výroční zprávě se dočtete více o našich finančních záležitostech, o jednotlivých událostech minulého roku, zapojených lidech a strukturách i o výhledu na rok příští.

Dovolte mi poznamenat, že činnost našich členů a veškeré výsledky jsou dosaženy v rámci dobrovolnické, neplacené práce. Z celého českého týmu jsem pobíral průměrně 12 500 Kč měsíčně jen já. To je vzhledem k šíři našich aktivit poměrně nevídané.

Vřele vám jménem našeho spolku děkuji za neutuchající podporu i přízeň.

Arthur F. Sniegon, koordinátor Save-Elephants, z. s.

Finanční report

Přijaté dary

Tři základní pilíře našeho financování jsou dlouhodobě:

1) individuální dárci, 2) firemní dárci a 3) granty a institucionální podpora.

V tomto roce byla situace odlišná v tom, že v rámci produkce filmu Kongo: Cena slona, jsme dopředu s určitými partnery naplánovali naplnit rozpočet tohoto osvětového filmu z jejich dohodnutých zdrojů. Na tento snímek jsme tedy prostředky sháněli zvlášť a příspěvky jiných dárců nebyly pro tento účel použity. Trojnásobné zvýšení našeho ročního rozpočtu ve srovnání s předchozím rokem má tedy na svědomí z valné většiny tento projekt.

Generálním partnerem filmu, a tedy i našim největším dárcem roku, byl nadační fond VAKOVAKO (1 291 000 Kč = 41 %). Druhým největším zdrojem financí na film byla aukce děl umělců z první umělecké expedice do Konga, organizovaná Lukášem Hodisem, zastřešená portálem Artslimit a galerií KodlContemporary. Výtěžkem bylo 798 000 Kč – 25 %).

Individuální dárci přispěli 513 000 Kč (16 %, což odpovídá 48 % příjmů, když nezapočítáváme finance na filmový projekt). Hlavními mecenáši byli Klára Issová (vysoutěžených 30 000 Kč v televizním pořadu), Karla Lažanská (15 000 Kč), Václav Beran a rodina Kubáňova (obě 10 000 Kč). Crowdfundingové portály pomohly nasměrovat velkou část individuálních darů – 249 000 díky VAKOVAKO a 67 000 Kč skrz sbírku na Donio.cz.

Granty a institucionální podpora – tvořily s 294 000 Kč 10 % příjmů, resp. 28 % bez filmových financí. Jednalo se o partnerství charitativními strukturami. Hlavními partnery byli dobročinný second hand Moment, o.p.s. (170 000 Kč), francouzská organizace Noé (74 000 Kč, příspěvek na pokrytí terénní operaci slona), česká nadace Solis Terra Foundation (30 000 Kč) a CCBC (20 000 Kč).

Firmy naplnily celkové příjmy 252 000 Kč, 8 %, což je 24 % rozpočtu mimo film. Byly to zejména CTP Invest, s.r.o. (100 000 Kč), Gladiium technology partners (60 000 Kč), Strohmy, a.s. (30 000 Kč) a FHBV, s.r.o. (26 000 Kč).

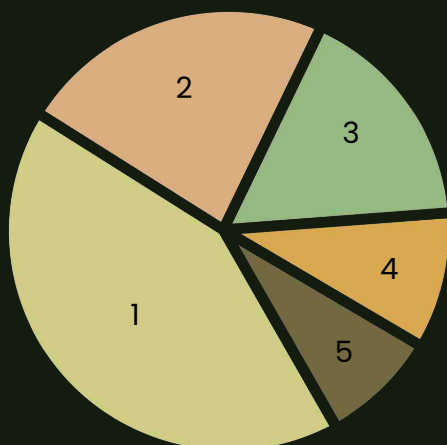
Na další straně reportu je uvedený graf s celkovým rozpočítáním a vizualizací darů. Děkujeme všem dárcům!

Příjmy za 2025

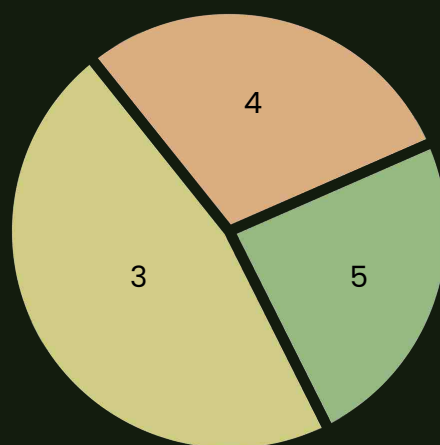
* zaokrouhleno na celé tisíce

Včetně financí na film: 3 148 000 Kč

1 – Nadační fond VAKOVAKO	1 191 000 Kč – 41%
2 – Dražba obrazů skrz Artslimit	798 000 Kč – 25%

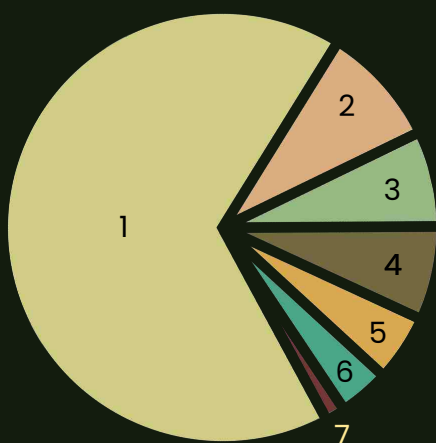
Bez financí na film: 1 059 000 Kč

3 – Individuální dárce	513 000 Kč – 48 %
4 – Granty a instituce	294 000 Kč – 28 %
5 – Firemní dárce	252 000 Kč – 24 %

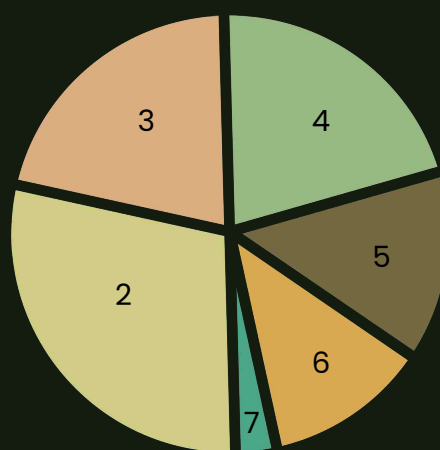
Výdaje za 2025

Včetně financí na film: 3 169 000 Kč

1 – Vznik filmu Kongo: Cena slona	2 140 000 Kč – 67%
-----------------------------------	--------------------

Bez financí na film: 1 029 000 Kč

2 – Místní logistika	300 000 Kč – 29 %
3 – Materiál a pomůcky	212 000 Kč – 21 %
4 – Mezinárodní logistika	212 000 Kč – 21 %
5 – Práce koordinátora	150 000 Kč – 14 %
6 – Výplaty lidí v Africe	126 000 Kč – 12 %
7 – Marketing	29 000 Kč – 3 %

Využití prostředků

Zdaleka největším výdajem byl v tomto roce film Kongo: Cena slona, který byl ovšem financován z předem domluvených zdrojů a nikoliv z příspěvků jiných dárců. Úhrnem 2 141 000 Kč (67 %) zajistily kompletní výrobu snímku a náklady na jeho uvedení.

Třetina našeho rozpočtu (1 029 000 Kč, 33 %), z dalších zdrojů pokryla veškerou naši standardní činnost v Africe i v českém zázemí.

Největší podíl z toho (300 000 Kč, 29 %) tvořily náklady na logistiku a místní dopravu v terénu. Zde se počítají výdaje za palivo, pronájmy aut/motorek, taxi, náhradní díly do vlastních strojů a ubytování pro nás a naše kolegy při misích. Částka je takto vysoká i proto, že jsme v tomto roce do značné míry vypořádali vleklou opravu (de facto výměnu) vypůjčené Toyoty Hilux, která byla v předchozím roce zničena během autonehody (viz loňský report).

Značný díl (211 000 Kč, 21 %) tvořily výdaje na materiál a pracovní pomůcky. Zde jsou zahrnuty náklady na stavbu a obnovu bariér proti slonům kolem polí rolníků, pracovní výstroj do terénu pro naše místní spolupracovníky, materiální podpora týmu detekčních psů, nová záznamová technika (např. fotopasti) i opravy techniky stávající (objektivy, dron).

Velkou částí (214 000 Kč, 21 %) byly výdaje na mezinárodní dopravu (letenky, vlaky na letiště, víza do Konga).

Jde o lety v economy třídě na trase Vídeň – Brazzaville / Pointe-Noire v Kongu. Krom jiného se jednalo o dvě zpáteční velmi urgentní letenky na poslední chvíli pro tým zasahující při neodkladné operaci zraněného slona.

Celkem 150 000 Kč a 14 % výdajů tvořila měsíční mzda pro koordinátora, který pracuje v Africe v terénu i v českém zázemí na vedení všech našich projektů. Všichni naši ostatní členové v terénu i v zázemí (při svých misích, ale i dlouhodobé administrativní podpoře) pak pracují zcela dobrovolnický bez nároku na honorář, což není dlouhodobě situace zcela optimální, ale zatím se v tomto modu operandi pohybujeme.

Dohromady 126 000 Kč, tedy 12 % bylo použito na platby lidem v Africe. Jedná se o finanční ohodnocení našich dlouhodobých terénních spolupracovníků v Čadu a v Kongu, jakož i nárazových brigádníků (stavba bariér, redukce vodního hyacintu, stopaři aj.) a jsou zde započítány i drobnější výdaje na tzv. trust building při vyšetřování překupníků s wildlife produkty a též výdaje na občerstvení při oficiálních setkáních v Kongu na Ministerstvu lesnické ekonomie.

Náklady na marketing (mimo marketing spojený s filmem Kongo: Cena slona) – např. tisk materiálů a fotek, webové stránky, aj. tvořily s 29 000 Kč pouze 3 % výdajů.

V případě vašeho zájmu o bližší informace týkající se našeho hospodaření se nás neváhejte dotázat. Rádi vysvětlíme.

Milníky naší práce u roce 2025

Kongo:

Terénní operace slona pralesního. Hlavní jednorázovou událostí v terénu byla záchrana života dospělého samce slona pralesního, který byl zraněný na přední noze smrtelnou pytláckou smyčkou z ocelového lana. Na žádost vedení národního parku Conkouati-Douli a příslušného ministerstva jsme v rámci Save-Elephants vytvořili zásahový tým v čele s MVDr. Lukášem Pavlačíkem a za účasti Arthura a Filipa Schätze.

Jak jsme při prvním setkání se slonem zjistili, celá končetina byla oteklá, slon sice chodil, ale s obtížemi. Potvrdili jsme, že levou nohu nadále škrtí hluboce zaříznuté oko z ocelového lana a že se slon drží spíše na místě, což bylo známkou potíží a bolesti, které zanícenou nohu provázejí. Terén byl kvůli husté vegetaci a častým hlubokým bažinám nevhodný až nebezpečný pro přímou intervenci a tak jsme po 3 dny slona stopovali a snažili se jej dostihnout v příznivějším terénu.

Třetího dne jsme nakonec slona nejprve v rojnici pomocí hluku vytlačili z riskantního močálu a „obklíčili“ v poměrně hustém podrostu, kde bylo ale obtížné přiblížit se dostatečně blízko, aby se dalo vystřelit. Nakonec však veterinář Lukáš Pavlačík zasáhl slona zepředu do báze choboty, když stál slonovi čelem na vzdálenost 8 m. Zvíře se po zásahu vydalo pryč a zastavilo se až za více než 100 m. Tam nakonec slon padnul na levý bok a my se po kontrole a stabilizaci jeho anestezie jali odstraňovat ocelové lano (průměr 10 mm), které bylo po většině obvodu levé nohy zaříznuto až 5 cm hluboko v již nekrotizující tkáni. Následovalo zevrubné odstranění mrtvých struktur a desinfekce celé rány. Slonovi jsme aplikovali lokální i celková antibiotika s dlouhodobým účinkem. Slon nebyl přes déle trvající zranění dosud nikterak vyhublý a během půlhodinové procedury měl stabilní životní funkce a nakonec se 50 minut po zásahu začal sám probouzet, což veterinář podpořil aplikováním protilátky.

Nevíme, kde, kým a s jakým úmyslem byla tato sloní past nastražena. Mohlo se jednat o past zacílenou na buvola (kvůli bushmeatu, což je ovšem vzhledem k velkému průměru lana méně pravděpodobné) nebo byla past opravdu položena konkrétně na slony (ať už kvůli slonovině nebo jako prostředek pomsty a vyřešení problému s ničením úrody rolníků). Všechny varianty jsou možné a je na správcích národního parku Conkouati-Douli a konžské vládě, aby situaci dlouhodobě řešila.

Jednání s ministryní lesnické ekonomie v Kongu-Brazzaville. Nadále postupujeme v plánování s konžským Ministerstvem lesnické ekonomie o dlouhodobé správě zanedbané rezervace Tsoulou. V květnu proběhlo v hlavním městě setkání koordinátora Arthura s paní ministryní Rosalie Matondo a oběma týmy. Kýženou smlouvu o spolupráci na správě a ochraně Tsoulou budeme snad podepisovat brzy v dalším roce. Umožnilo by nám to znásobit naše ochrannářské úsilí v rezervaci i na její širší periferii. V této chvíli nám dosud kvůli absenci této smlouvy chybí mandát na provádění mnoha větších a náročnějších projektů. Situace není ideální, ale věříme, že se k plné oficializaci naší činnosti brzy pracujeme.

Paralelně se ještě před podepsáním této smlouvy ve spolupráci s konzervátorem rezervace a zejména místními obyvateli angažujeme několika způsoby v poznávání a ochraně tamní přírody. O leccems z toho se dočtete na následujících řádcích.

Nová protisloní bariéra. Jednou z hlavních událostí tohoto roku bylo zahájení výstavby další elektrické bariéry proti pronikání slonů pralesních na pole malorolníků ve vsi Ngokango severně od rezervace. Projekt na ochranu části polí před slony jsme měli dosud jen ve vedlejší, asi 15 km vzdálené oblasti u sousední větší vesnice Leboulou. Lidé z Ngokango měli o podobné řešení dlouhodobě zájem a my jim přislíbili pomoc. Díky financím ze sbírky na VAKOVAKO jsme získali hlavní díl financí a v prosinci jsme po důkladné domluvě a dohodě s místními obyvateli přikročili k vytyčení perimetru elektrické bariéry a ke stavbě oplocení z místních materiálů. Vybrali jsme plochu 5,5 ha v oblasti přiléhající k jiným polím u vesnice, plochu, která dosud nebyla přeměněna na pole, ale kterou nepokrýval les, nýbrž savana a degradovaný sekundární porost. Cílem vesničanů bude zde v bezpečí před slony (a buvolů) pěstovat své hlavní plodiny, tedy maniok, kukuřici a arašidy, případně další plodiny v menší míře. Spolupráce nastala s dvěma desítkami farmářů, kteří budou chráněnou plochu využívat a kteří nám v současné fázi částečně dobrovolnicky, částečně za přiměřenou denní odměnu pomohli potřebnou zónu vyčistit a sehnat veškerý materiál pro stavbu oplocení i jakési strážní a skladovací boudy. Projekt byl za účasti místních autorit slavnostně zahájen hned v lednu 2026.

Pryč s invazkama! Tento rok dvakrát na Modré řece v Tsoulou a jednou na nedaleké krasové řece D'Jatza v obci Ngokango jsme zorganizovali brigády na odstraňování hladinového porostu invazního „vodního hyacintu.“ Jihoamerická rostlina tokozelka nadmutá bohužel i zde poslední roky pokrývá velké plochy křišťálově průzračných, krasových toků a mnohdy zcela znemožňuje proplutí člunů. Hlavně je však nebezpečná pro celý ekosystém vodního a podvodního světa. Aktivitu s místními rolníky a rybáři budeme znovu dle potřeby opakovat a ideálně s využitím pomoci investorů i hledat možnosti, jak opakovaně dorůstající biomasu tokozelky valorizovat skrz výrobu briket na zátop či transformací v malých bioplynových stanicích. Zajímavost: poprvé jsme též zavítali i na třetí krasovou řeku v oblasti, či spíše lagunu, která tvoří pravostranný přítok mohutné Niari nedaleko rezervace Tsoulou a tamní Modré řeky. S potěšením jsme konstatoval, že na rozdíl od obou výše zmíněných krasových toků je tato řeka dosud ušetřena přítomností invazní tokozelky a její hladina je volná.

Hroši v Tsoulou. Vynikající zprávou pro budoucí ochranu tamního ekosystému jsou naše nová zjištění o tamních hroších. Až dosud jsme měli jen limitované informace. Věděli jsme, že v roce 2021 došlo k upytlačení jednoho hrocha místním lovcem na maso – tzv. bushmeat, v roce 2022 jsme zde s místním konzervátorem zneškodnili ocelovou past nalíčenou na hrochy, a poté jsme v roce 2022 a 2024 dvakrát přímo pozorovali velmi plachou dvojici hrochů ve vodě. Kvůli náročnosti pozorování i denní době a plachosti zvířat nebylo jasné, o jak stará zvířata se jedná a jaké je jejich pohlaví i zdravotní stav. Bylo však jasné, že se jedná o reliktní mikropopulaci hrochů značně izolovanou od jiných hrochů, kteří v řece Niari na dlouhém úseku nežijí.

Velmi nás tedy potěšily výsledky našeho fotopastového monitoringu v Tsoulou přímo u Modré řeky, kde se hroši sezónně zdržují během období dešťů. Na několika záběrech ze dvou fotopastí máme v průběhu prosince krásná pozorování trojice hrochů! Jedná se o dospělého samce, dospělou samici a mladou samičku, tedy potomka tohoto páru. Trojici hrochů jsme poté sledovali i napřímo na řece a též z dronu. Budeme dále o to intenzivněji prověřovat též pobřeží okolo v rámci prevence kladení pastí pytláky. Podle videí se hroši těší výbornému zdraví.

Netušené jeskyně a vodopády v okolí Tsoulou. Systematický průzkum periferie rezervace přináší nečekané objevy. Zejména krajinná mozaika savana-deštný les na západ od Tsoulou nás překvapila přítomností mnoha jeskyní, z nichž jsme dosud navštívili jen několik z nich. Jedná se o často rozsáhlé podzemní prostory i s krásnou krasovou výzdobou. O těchto místech vědí jen místní pytláci, kteří zde někdy loví zde žijící kaloně, osináky a krajty. Poblíž vstupu do jeskyní navíc hnízdí také unikátní ptačí druh – vranule šedokrká (*Picathartes oreas*), jeden z pěti nejvyhledávanějších ptáků celé Afriky mezi birdwatchery. Tento unikátní druh je velmi málo známý a je vzácný. Objevili jsme zde mnoho hnízd, viděli vejce, mláďata i dospělé ptáky a je slibné, že do budoucna mohou být tyto jeskyně zdrojem dalšího cenného poznání o vranulích. Na východě od Tsoulou je pro změnu v pralese ukrytý asi 40 m vysoký jednostupňový vodopád Ngoyo, ke kterému chodí de facto jen místní rybáři a který jsme v tomto roce z cizinců několikrát navštívili pouze my. Všechny tyto úkazy jsou nejen na konžské poměry nevídané a mají potenciál extrémně dopomoci této oblasti s rozvojem šetrného ekoturismu a tedy ochranou přírody před destrukcí.

Tragický zločin na spřátelené ekofarmě. Náš spřízněný projekt (skrz osobu Arthura, i několik dobrovolníků a sdílení logistiky i místního know how) ekofarmy Kibiczech na jih od Tsoulou postihla v červnu a následně v srpnu smrtelná rána. Při experimentálním chovu velbloudů a dalších druhů zde byl na přechodný psí důchod ubytován též speciálně vycvičený belgický ovčák malinois Charm původem z České republiky. Charm, dříve nasazený při odhalování překupníků se slonovinou, bushmeatem a municí u národního parku Odzala-Kokoua (African Parks) byl u ekofarmy domovem téměř dva roky.

V srpnu se během nejasných okolností při přesunu psa na jinou lokaci udála cílená otrava tohoto našeho osmiletého kamaráda. Charm byl otráven nebezpečným zemědělským pesticidem karbofuranem a umřel. Karbofuran, v EU již zakázaný prostředek, je i v českých končinách nelegálně zneužíván pro trávení šelem a dravých ptáků. O dva měsíce dříve v červnu bylo stejným jedem na ekofarmě otráveno i všech pět velbloudů (Otylka, Aicha, Mariam, Dounia a Salif), a dřívější úhyny ovcí (bez ověření analýzou) mohla být též vinou tohoto záškodnictví. Ekofarma na tomto daném místě tedy definitivně skončila a plánuje se její renaissance a přesun jinde v těsnější blízkosti rezervace Tsoulou. Pro tento smělý krok opět hledáme soukromé partnery.

Čad:

Křehká koexistence hrochů, slonů, rolníků i pastevců. V Čadu se kromě dlouhodobého řešení konfliktu mezi slony, hrochy a rolníky (v rámci ničení úrody) zaměřujeme i na konflikty mezi komunitami rolníků a pastevců. Zemědělské aktivity v Čadu totiž nemusí znepříjemňovat jen „tlustokožci“. Pravidelně tu vznikají konflikty usedlých, převážně křesťanských zemědělců s (polo) kočovnými muslimskými pastevcí.

Rozšiřování zemědělské krajiny, které odráží nárůst lidské populace v Africe, dostává pastevece do nepříjemné situace. Pastevci musí neustále kontrolovat svá volně držená stáda, aby nepůsobila škody zemědělcům. To se však ne vždy povede a vyhrčené situace mohou vést až k násilí mezi komunitami a mnohdy i smrtelným zraněním na obou stranách. V celém Čadu tak může jít ročně i o 1000 mrtvých lidí! Bezpečnost oblasti a stabilita místních komunit jsou přitom klíčové i pro ochranu přírody, proto se na ně zaměřujeme.

Aktuálně je v rámci nového projektu na území 3 vesnic (Memard-Bord, Sé-Pao a Mbokomian) opatřeno přes 60 ha zemědělské půdy solárně napájeným elektrickým ohradníkem, který zabraňuje ničení úrody hrochy. V plánu je i další rozvoj hroších bariér a jejich monitoring v řece Logone samotný.

V aktuálním projektu, který financovala Česká rozvojová agentura – CzechAid, se společně s naší partnerskou organizací A.L.C.P. na jihu Čadu věnujeme i tomuto konfliktu. Ve vybraných vesnicích, kde jsme postavili elektrické ohradníky proti hrochům, se snažíme navázat dialog mezi komunitami pastevců a farmářů.

Ve čtyřech vesnicích je ženám z odlišných etnických a hospodářských skupin dána příležitost zapojit se do malého družstva, které se věnuje chovu malých přežvýkavců – v první fázi koz. Družstva vytvářejí prostředí, kde se ženy mohou dostat k finančním prostředkům a rozhodovat, jak s nimi naložit (v tradičních čadských komunitách je hospodaření s financemi většinou výsadou mužů). Zatím se družstva úspěšně věnují odchovu mláďat a úspěchy mají jak tradičně pastevecké muslimské ženy z etnika Fulanů (Fulbů), tak i usedle žijící rolnické křesťanky z etnika Mboum i jiných.

V první fázi se zapojilo 24 žen, polovina z rolnického a polovina z pasteveckého světa a vznikly mezi nimi velmi přátelské vazby. V komunitách zahrnutých do této aktivity se od počátku projektu neřešil žádný násilný incident a účastnice i jejich rodiny si projektu velmi považují.

Hlavní události na české frontě:

Klíčovou událostí roku na české scéně bylo veřejné uvedení filmu „Kongo: Cena slona“ s Benem Cristovaoem v roli návštěvníka Konga a za našimi projekty. Celovečerní film se s našim týmem natáčel na počátku roku 2024, producentem je náš dlouhodobý spolupracovník Lukáš Hodis, režie se chopil Jakub Chlouba a kameramany byli právě pánové Jakub a Radek Karkys. Generálním sponzorem našeho filmu je Nadační fond VAKOVAKO. Třítýdenní Benovo putování po Kongu z roku 2024 se přetavilo ve film, který byl v říjnu představen veřejnosti na dvou projekcích pro zvané hosty (na Holešovické tržnici v Praze a v kině v Galerii Šantovka v Olomouci) a zároveň odhalen zdarma online:

www.kongocenaslona.cz

Ben Cristovao se před kamerou vydává do Afriky poprvé a při své dobrodružné cestě po boku Arthura se vydává hluboko do džungle po stopách slonů pralesních, na venkov za rolníky a pytláky a též do zákulisí černého trhu se slonovinou a jinými wildlife produkty. Zveme vás ke sledování našeho filmu a budeme velice vděční za jakékoliv jeho šíření. Jedním z vyústění filmu bylo také zveřejnění finanční sbírky právě na platformě VAKOVAKO, na které mohli dárci přispět libovolnou částkou na naše aktivity, přičemž celých 100% daru putuje přímo nám. Děkujeme.

Neméně zajímavým počinem byla vernisáž a následná dražba obrazů osmera umělců, kteří s námi v roce minulém zavítali do Konga. V březnu byla v Praze v budově Národního divadla otevřena výstava velkoformátových děl z ateliérů Laury Limbourg, Alžběty Josefy, Markéty Kolářové, Adama Kašpara, Vladimíra Vély, Patrika Kriššáka, Jana Vytisky a Martina Salajky. Výtěžek putoval právě na dofinancování filmu Kongo: Cena slona. Organizátorem byl Lukáš Hodis a partnery výstavy a benefiční dražby byla galerie KodlContemporary a Artslimit.

www.umelecka-expedice.cz

Jedním z dalších mediálních výstupů byl dvojrozhovor s koordinátorem Arthurem a písničkářem Tomášem Klusem v Mashupu Michaela Rozsypala. Třinečtí rodáci byli zpovídáni v Opavě a rozhovor je k vidění zde:

<https://youtu.be/5RIwDNZD4Es?>

Plány na rok 2026

Přidejte se!

Kongo

Nadále budeme usilovat u Ministerstva lesnické ekonomie o administrativní ukotvení našich ochránářských aktivit v rezervaci Tsoulou a na její periferii. Plánujeme pokračovat i v lokálních řešeních Human-Elephant Conflict (HEC) v oblasti Leboulou a Ngokango, kde již naše proti-sloní elektrické instalace vznikly. Pokusíme se též o detailní průzkum širší periferie směrem na západ a o zaměstnání několika místních lidí v aktivitách ochrany přírody a udržitelného rozvoje.

Čad

Navážeme na probíhající aktivity s našimi partnery z A.L.C.P. (proti-sloní včelí bariéry, proti-hroší elektrobariéry, mediace konfliktů mezi rolníky a kočovnými pastevci a velkými zvířaty), s tím, že některým projektům chceme dopomoci k postupnému samofinancování skrz produkci potravin a jiných služeb. Zároveň prověříme možnosti podpořit činnost našich přátel v severnějším SOS Elephants (kde žije první či druhá největší populace slonů savanových v celém Čadu). V Čadu bychom tedy rádi významně rozšířili objem naší činnosti.

Obecně

Nad rámec našich „stálých misí“ v Kongu a v Čadu prověříme zejména v Kamerunu, na půli cesty, možnosti podpory některých klíčových oblastí pro slony našim know-how ze stávajících projektů. Do Konga chceme i další rok přivést minimálně jednu skupinu českých umělců v rámci šíření osvěty i fundraisingu.

Dokončíme započatou modernizaci našeho webu a najdeme trvalou posilu pro správu našich sociálních sítí a multimediální prezentace spolku.

Znásobíme snahy o trvalost financování hlavních nutných výdajů našeho spolku v terénu i v zázemí, abychom mohli rozšířit ochránářské kroky zejména na stávajících místech. Klíčové bude mimo jiné zajištění logistických prostředků (motorky, oprava auta či vůz nový, prostředky komunikace) a nalezení sponzorské či investorské podpory pro podpůrné aktivity na trvale udržitelný rozvoj hospodaření na venkově v zájmových územích.

Poděkování

Dobrovolníci a ušeliká pomoc

Hlavní a dlouhodobou dobrovolnickou silou v zázemí Save-Elephants jsou dámy Petra Kubáňová a Petra Jeráková a v terénu též student Filip Schätz. Děkujeme rovněž všem dalším, méně aktivním členům a také lidem, kteří nám pomohli při akcích jednorázově.

Klobouk smekáme před veterinářem MVDr. Lukášem Pavlačíkem, který za námi coby dobrovolník do Konga přijel uspat a ošetřit divokého slona, jakož i týmu Noé v NP Conkouati-Douli, s nimž jsme unikátní akci provedli.

Bez podpory našeho milého rádce pana Pascala Ngomy v Brazzaville by se nám těžko dařilo.

Velký dík za invenci a podporu patří osmeru prvních umělců, kteří za námi v předchozím roce přijeli do Konga a kteří letos začali vystavovat svá díla inspirovaná jejich cestou: Markéta Kolářová, Alžběta Josefy, Laura Limbourg, Vladimír Věla, Jan Vytiska, Martin Salajka, Patrik Křišťák a Adam Kašpar.

Děkujeme též ekoturistům, kteří nám svěřili svou důvěru a přijeli za námi ve dvou expedicích do Konga podpořit naše projekty. Byli jimi Ivana Kubátová, Emil Pospíšil, Slavomír Ludvík, Radek Vrhel a Petr Novotný s organizátorem Janem Vondráškem a Olga Chudějová, Eva Beniaková, Aneta Zenkerová, Marek Hudec, Daniel Šolc, Pavel Marienka, Martin Carev a Tomáš Hodboď s organizátorem Lukášem Hodisem.

Za ubytovací i jinou pomoc v Kongu, kdykoliv potřebujeme, děkujeme klukům z Apollo Games.

Za dlouhodobou pomoc jsme moc vděční též našim účetním konzultantům Karlovi a Markovi Sahulovi.

Za šíření naší myšlenky a propojování děkujeme dámám Karle Lažanské, Kamile Havelkové, Janě Doktorové a Barboře Baumlové.

Ohromný dík patří všem lidem, kteří se podíleli na vzniku a uvedení filmu Kongo: Cena slona. Kreativní tým tvůrců, partneři uvedení a premiér, sponzoři a četní dobrovolníci zajišťující veškerou přípravu. To vše v čele s osobou Lukáše Hodise.

Osobní poděkování Arthura za laskavou pomoc s bydlením v Praze patří Ondrovi a Kristýně Sedláčkovým, Markétě Ekrt Válkové a Viktoru Ekrtovi, a Petře Kubátové.

Poděkování

Dárci a partneři

Klíčové finanční partnery jsme i s částkami uvedli v příslušné finanční sekci dříve. Jmenovitě děkujeme generálnímu partnerovi, kterým je Nadační fond VAKOVAKO. Dalšími významnými partnery byli dobročinný second hand Moment, firma CTP a firma Gladiium technology partners.

Oceňujeme také naše milé pravidelné dárcce, kteří částkami mezi 100 – 1000 Kč měsíčně pravidelně přispívají na náš transparentní účet. Tato forma pomoci je pro svou pravidelnost a předvídatelnost pro nás zcela optimální.

Děkujeme všem dalším dárcům v rámci naší trvalé sbírky na transparentní účet, i dárcům, kteří přispěli prostřednictvím Donio a později přes VAKOVAKO.

Děkujeme české firmě Gumotex za vlídný a profesionální přístup k opravám jejich člunů, které přišly k úhoně vinou vnějších sil.

Jsme vděční za možnost prezentovat naši činnost mladým lidem na školách, děkujeme proto všem organizátorům, kteří náš napřímo nebo prostřednictvím „CCBC do škol“ pozvali mezi své žáky.

Oceňujeme aktivní přístup našich známých, kteří zorganizovali benefiční akce na naši podporu: Hana Sikorová (sousedská snídane v PZKO na Písečné), Boglárka Záležáková Bálint (taneční pobyt) a Dominik „Pudink“ Sikora a spol. za punkové koncertování.

Děkujeme také našim členům a podporovatelům, kteří nám byli v urgentních situacích ochotni bezúročně půjčit finance na naši činnost: Martin Šafr, Josef Říha, Markéta Swiacká, Roman Baláž, Jana Sniegonová, Prokop Košátko, Vojtěch Koštíř, Tomáš Jůnek, Filip Schätz, Roman Bosák, Petra Jeráková a Petra Kubáňová.

Vážíme si dlouhodobé a mnohohrstevnaté spolupráce se Zoo Liberec a též CCBC.

Kontakty

www.save-elephants.org/cs/

info@save-elephants.org +420 608 758 618

Transparentní účet: 4200409386/0100

Save—
Elephants
.org

Koordinátor Arthur Sniegon:

arthur.f.sniegon@gmail.com

+420 728 673 718 / +242 06 848 94 65

[https://
www.facebook.com/
save.elephants.org/](https://www.facebook.com/save.elephants.org/)

[https://
www.instagram.com/
saveelephantscz/](https://www.instagram.com/saveelephantscz/)

Dobrovolníci spolku:

Petra Kubáňová

Petra Jeráková

Filip Schätz

Lukáš Hodis

Prokop Košátko

Vojtěch Košťř

Janusz Niedoba

Jana Sniegonová

Barbora Červená

Pavel Zoubek

Jan Šural

Roman Bosák

Nikola Scholzová

Tadeáš Šíma

www.kongocenaslona.cz

